

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudců JUDr. Magdaleny Ježkové a JUDr. Jana Rutsch ve věci žalobkyně obchodní společnosti **FORTUNA sázková kancelář a.s.**, se sídlem v Praze 1, Vodičkova 30, zast. Mgr. Radkem Schmitzem, advokátem v Praze 9, Podkovářská 933/3, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2010, čj. 1766/10-1400-606115, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2010, čj. 1766/10-1400-606115, se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 6.800,- Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou namítala žalobkyně nezákonnost shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání do rozhodnutí o uložení pokuty ve výši 50.000,- Kč.

Uvedla, že předmětem její činnosti je provozování sázkových her, při nichž je výhra podmíněna uhodnutím sportovních výsledků. Konstatovala dále, že v červnu roku 2008 došlo k nesprávnému zadání předmětu sázky, což následně způsobilo nemožnost tuto sázkovou příležitost objektivně vyhodnotit. Proto žalobkyně v souladu

s herním plánem schváleným Ministerstvem financí označila předmětné sázky za zmateční a vsazené částky týkající se této sázkové příležitosti vrátila sázejícím. Nato s ní správní orgán - Finanční úřad v Pardubicích - zahájil správní řízení o uložení pokuty a to na základě podnětu podaného ing. J. D., který její postup při zadávání sázek zpochybnil.

Žalobkyně vyslovila nesouhlas s názorem žalovaného a jeho následný jazykový výklad příslušných ustanovení zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „loterijní zákon“) označila za nesprávný. Měla zato, že předmětnou sázkovou příležitost vyhodnotila objektivně a za dané situace nemohla postupovat jinak, než označit jednotlivé sázky za zmateční. Nepochybila dle jejího mínění ani v případě stěžovatele ing. J. D., který nesprávně sázkové příležitosti zjistil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval jazykovým výkladem pojmu „nejvyšší průměrná rychlost“ a to z pohledu, zda takto vypsanou sázku bylo možno vyhodnotit, či nikoliv. Dospěl přitom k závěru, že pokud žalobkyně doplnila původní sousloví „průměrná rychlost“ o další přívlastek „nejvyšší“, mělo toto připsané slovo význam pouze upřesňující nebo rozlišující. Žalobkyni proto dle žalovaného nic nebránilo sázkovou příležitost vyhodnotit. Pokud tedy tuto sázkovou příležitost vyhodnotila kurzem 1,00, tedy jako zmateční, dopustila se porušení herního plánu a pokuta jí tak byla uložena zákonně.

V závěru napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil i k otázce běhu prekluzivní lhůty pro vyměření pokuty a to s odkazem na us. § 48 odst. 4 loterijního zákona. Konstatoval, že dne 22. 8. 2008 vydal správní orgán protokol o výsledcích kontroly prováděné dle ust. § 15 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státní kontrole“) a to v rámci výkonu státního dozoru nad dodržováním loterijního zákona. Ke kontrolnímu zjištění bylo třeba provést, dle mínění žalovaného, další šetření, a to výslech zaměstnanců žalobkyně a výslech svědka ing. J. D.. Až posouzením všech těchto skutečností mohl učinit správní orgán závěr, že existují důvody pro zahájení správního řízení ve věci uložení pokuty. Proto následně dne 6. 3. 2009 vydal oznámení o zahájení řízení o uložení pokuty. Toto datum považoval žalovaný za rozhodující okamžik, kdy se správní orgán o porušení povinnosti žalobkyní dověděl. Běh prekluzivní lhůty byl proto ukončen dle jeho názoru dnem 6. 3. 2010.

V písemném vyjádření k žalobě odkázal žalovaný na závěry obsažené v odůvodnění svého rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) bez nařízení jednání, když žalobkyně i žalovaný správní orgán s tímto postupem vyslovily souhlas, a usoudil následovně.

Ze skutkových okolností projednávané věci vyplývajících z obsahu správního spisu je zřejmé, že dne 22. 8. 2008 sepsal Finanční úřad v Pardubicích protokol o

výsledcích kontroly provedené dle ust. § 15 zákona o státní kontrole, jejímž předmětem bylo provozování kursových sázek, dodržování rozhodnutí Ministerstva financí čj. 601/75764/1998, doplněného rozhodnutím čj. 601/76067/199 a dodržování herního plánu a návštěvního řádu. Byla provedena kontrola účetních dokladů ze dne 11. 6. 2008, týkajících se sázek č. 1060980611162935, č. 1060980611163812 a č. 1060980611163818. Ve zprávě bylo rovněž konstatováno zjištění, že předmětné sázky byly vyhodnoceny kursem 1,00, přičemž tiskový výstup vyhodnocení těchto sázek z evidenčního systému se nepodařilo pořídit. Dále z obsahu správního spisu vyplynulo, že ještě před ukončením kontroly, a to dne 20. 8. 2008 sepsal uvedený finanční úřad záznam o podání vysvětlení provedeného ing. J. D., z něhož vyplynulo, že před podáním sázky se u pracovnice žalobkyně ujišťoval, že sázka se skutečně uzavírá na průměrnou rychlost hráče. Po ověření této informace na centrále žalobkyně, byl ing. D. ubezpečen, že ano. Proto i následně provedl ještě další dvě sázky. Dále ing. D. sdělil, že se s centrálou žalobkyně písemně kontaktoval a vyslovil jednoznačné přesvědčení, že mu měla být výhra v plné výši vyplacena. Dále krajský soud zjistil, že v den sepsání zprávy o kontrole, tedy dne 22. 8. 2008, podala uvedenému finančnímu úřadu rovněž vysvětlení E. Č., zaměstnankyně žalobkyně, která popsala postup při realizaci jednotlivých sázek prováděných ing. D. tak, jak uvedl on sám ve svém vyjádření.

Krajský soud hodnotil jednotlivé procesní úkony shora naznačené z pohledu ust. § 48 odst. 4 loterijního zákona, jenž vymezuje prekluzivní lhůtu pro uložení pokuty. Stejně jako žalovaný tak i krajský soud musel z úřední povinnosti zkoumat, zda propadná lhůta pro vyměření pokuty byla ze strany finančních orgánů dodržena. Na rozdíl od žalovaného však dospěl k závěru, že nikoliv.

Zmiňované ust. § 48 odst. 4 loterijního zákona stanoví, že „pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty o porušení povinnosti nebo ztrátě oprávnění dověděl, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti nebo ztrátě oprávnění došlo“. V daném případě považuje krajský soud za nepochybné, že se příslušný orgán, tedy Finanční úřad v Pardubicích, dověděl o porušení povinnosti ze strany žalobkyně již v průběhu kontroly probíhající ve smyslu ust. § 15 zákona o státní kontrole. O jejím zahájení není ve spise založen žádný doklad, nicméně je nepochybné, že byla ukončena protokolem sepsaným dne 22. 8. 2008, přičemž před tímto ukončením učinil příslušný finanční úřad ve spise dva záznamy a to dne 20. 8. 2008 a dne 22. 8. 2008, které obsahovaly podání vysvětlení a to jednak samotného stěžovatele, ing. J. D., a následně i zaměstnankyně žalobkyně, E. Č.. Je tak nepochybné, že obě výpovědi se staly podkladem pro vypracování zprávy, jež kontrolu ukončovala a je rovněž zřejmé, že oba záznamy o podání vysvětlení obsahovaly veškeré informace nezbytné k tomu, aby si příslušný finanční orgán, tedy finanční úřad, mohl učinit dostatečný obraz o tom, že došlo ze strany žalobkyně k porušení povinnosti. Předmětem státní kontroly byly totiž účetní doklady, jež zachycovaly sázky provedené stěžovatelem, ing. J. D., a již v protokolu o ukončení kontroly správní orgán konstatoval zjištění, že předmětné sázky byly žalobkyní vyhodnoceny kursem 1,00. Přitom před uzavřením kontroly již správní

orgán znal námitky stěžovatele, ing. J. D., a ty se bezesporu staly dostatečným podkladem pro to, aby správní orgán získal alespoň povědomost o tom, že žalobkyně mohla porušit povinnost, když vyhodnotila vypsanou sázkovou příležitost kursem 1,00.

K dané věci krajský soud dále uvádí, že shora uvedené právní posouzení koresponduje i obecně závaznému právnímu názoru Vrchního soudu v Praze (rozsudek ze dne 24. 2. 1998, čj. 7 A 167/94-34), dle něhož „dozvědět se o porušení povinnosti“ neznamená, že již v daném okamžiku musí být najisto postaveno, že k porušení povinnosti došlo. Postačí pouze, že došlo ke vzniku důvodného podezření, že se tak stalo, přičemž prokázání, že k porušení povinnosti došlo, je pak předmětem dalšího šetření a řízení.

Další zjištění vyplývající ze správního spisu již nemají na posouzení běhu prekluzivní lhůty bezprostřední vliv. Lze tak pouze konstatovat, že po uskutečnění sázek, tedy po datu 11. 6. 2008, zahájil stěžovatel ing. J. D. reklamační řízení, v němž upozorňoval na neprofesionální přístup žalobkyně, když mu její zaměstnanci sdělovali na cílené dotazy rozporné informace.

Krajský soud tak musí konstatovat, že zjištění učiněná Finančním úřadem v Pardubicích nejpozději k datu 22. 8. 2008 nesporně naznačovala, že žalobkyně porušila svoji povinnost danou jí herním řádem. Pokud tento správní orgán začal činit další kroky k vyjasnění daného problému až začátkem roku 2009 a pokud samotné řízení o uložení pokuty zahájil až dne 6. 3. 2009, nelze než konstatovat, že tak již činil v době, kdy prekluzivní lhůta pro uložení pokuty nejméně půl roku běžela, neboť její běh započal k datu 22. 8. 2008. Je tak nepochybné, že pokuta měla být příslušným správním orgánem uložena nejpozději k datu 22. 8. 2009. Ze správního spisu však vyplynulo, že rozhodnutí o jejím uložení bylo vydáno až dne 24. 8. 2009, tedy po uplynutí zákonem stanovené jednoleté lhůty.

Krajský soud musel proto napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušit pro nezákonnost a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán shora vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Rozhodnutí o uložení pokuty bylo vydáno po uplynutí prekluzivní lhůty, což je samo o sobě důvodem pro jeho zrušení. Krajský soud se již proto dalšími žalobními námitkami nezabýval.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, krajský soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem za 2 úkony po 2.100,- Kč včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/ a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Krajský soud tak uložil žalovanému zaplatit náklady řízení ve výši vyčíslené ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 31. srpna 2010

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu